

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theses Historico-Theologicae In quibus expenditur an
verè dicatur: Lovanienses sunt condemnati per Decretum
SS. Domini Nostri Innocentii XI. Proscribentis LXV.
Articulos?**

Huygens, Gommarus

Lovanii, [1683?]

Conclusio Prima. Proponitur status & origo quæstionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40472

CONCLUSIO PRIMA.

Proponitur status & origo questionis.

Uæstio quam in hisce Thesibus examinandam suscipimus, est, an per Decretum SS. D. N. Innocentii XI. datum 2. Martii 1679. Theologi Lovanienses, ut à non paucis creditur, reverè sint condemnati? Pro quo notandum quod partibus judicem quempiam utrimque informantibus condemnata dicitur pars illa, contra quam sententia fuit, id est, condemnata dicitur pars que agebat ut oppositum judicaretur. Quare in causa 65. Propositionum quas condemnavit Innocentius XI. condemnati dicendi sunt qui apud suam sanctitatem egerunt ne propositiones illæ condemnarentur. Adeoque ab opposito, ut aiunt, non possunt dici condemnati qui, ut illæ propositiones condemnarentur omnimodè fatigebant. Quærendum ergo an Lovanienses in nupera ad S. Sedem Deputatione egerint ne propositiones illæ condemnarentur, an verò laboraverint ut condemnarentur. Questionis hujus occasionem dederunt Lovaniensium Adversarii, dum sub illo tempore quo S. Sedes in negotio 65. Propositionum occupabatur, & potissimum dum illæ propositiones jam erant condemnatae, talia de Lovaniensibus, præcipue per Belgum & Hispaniam sparserant, ut à multis Theologis imperitis in Belgio, in Hispania verò à quibusdam Academiis creditum sit, quod moderni Lovanienses aut heretici sint, aut saltē de hæresi admodum suspecti, & specialiter quod Rōmæ per antedictum Decretum 65. Propositionum sint condemnati, atque à notabilioribus munis Theologicis & Ecclesiasticis posthac ob malam doctrinam proflus sint excludendi.

CONCLUSIO SECUNDA.

Ex factis quibusdam quæ negari non possunt, questionis proposta deciditur.

A Diversarii nec possunt, nec unquam audebunt negare, saltē palam, quod 65. Propositiones à SS. D. N. Innocentio XI. sint condemnatae ad petitionem & sollicitationem Deputatorum Facultatis Theologicæ Lovaniensis. Non possunt etiam, nec audebunt negare, quod Facultas Theologica Lovaniensis Deputatos suos cum in fine Romam alegaverit, & una ut præcipua ac maximè controversia doctrinæ suæ capita ibidem exhiberet. Igitur Doctores Lovanienses non sunt per Decretum 65. Propositionum condemnati, cum ipsi non contra, sed pro illarum condemnatione ad Urbem accesserint, nec ad illam condemnationem avertendam, sed pro illa imperrandâ per biennium in Urbe permanuisse notissimum sit. Is namque, ut ex ante data definitione patet, *dicendus est condemnatus, contra quem, non verò secundum quem judicatum est.* Præterea non possunt quoque negare Adversarii (nam res nimium certa, ac multis nimium nota est) quod ipsi primo anno quo Lovanienses condemnationem illam sollicitabant, multis modis eam fuerint conati impedire: ex quo iterum conficitur quod ipsi Adversarii sint condemnati; nam *condemnatus dicendus est iste, contra quem, non verò secundum quem judicatum est.* Denique negare rursus non possunt, quin ubi sciverunt inter condemnatos nullum esse articulum Scholæ Lovaniensis, perierint instanter ut doctrina Lovaniensis iterum examini subjiceretur, in hoc unicè collimantes, ut in secundo examine saltē unus Scholæ Lovaniensis articulus condemnaretur. Concesso ac peracto iterato per integrum ferè annum examine, nullius rursus Lovaniensis articuli proscriptionem extorquere potuerant. Quomodo ergo aduersarii jam per Belgum & Hispaniam spargunt,

A 2

qnod